Roscoe lezing
(De invloed van negativiteit)

3 juli 1972 [*)]
lezing 209

"Zegeningen en groeten voor ieder van jullie hier.

Vanavond wil ik met jullie praten over de betekenis van wat jullie aan het doen zijn, zowel persoonlijk als gezamenlijk. Laten we eens even stilstaan bij waar de mensheid als geheel zich bevindt, in hoeverre er bewustzijn is over negatieve gevoelens, illusies, misvattingen en pijnen en over negatieve bedoelingen en uitgangspunten. Elk stukje van deze aspecten - als het naar boven komt in de loop van het werk op dit pad - is om te beginnen grotendeels onbewust. In zijn misvormde kijk op zichzelf gelooft de mens, dat wat hij zich niet bewust is hem ook niet kan storen. Hij denkt dat alleen wat hij zich bewust is een obstakel in zijn leven is of negatieve gevolgen kan hebben. Precies het tegenovergestelde is waar. Hoe meer je naar deze werkelijkheid kijkt en leert kijken met oog voor die werkelijkheid, des te beter moet je wel

---

[*)] *De datum van publicatie van deze lezing (maart 1973) correspondeert niet met het moment waarop deze werd gegeven, namelijk tijdens een werkweekend in het stadje Roscoe (New York) in de fase van het Amerikaanse pad voordat het Phoenicia Pathwork Center er was. De groep zat toen in de fase van de allereerste onderhandelingen over een Centrum en het was nog helemaal niet zeker of ze zich wel een centrum konden veroorloven en of ze wel oplossingen zouden vinden voor de allereerste problemen. Er zijn later vanuit de Amerikaanse padgroep nogal wat verzoeken gekomen om deze lezing alsnog te publiceren, die des te interessanter werd omdat inmiddels, dankzij veel persoonlijk werk, heel wat gebeurd was van wat de gids in de eerste fase voorspelde.*
Die publicatie heeft toen in maart 1973 plaats gevonden in'the Center for the Living Force', Phoenicia (N. Y.).

gaan zien dat dit de waarheid is.

De menselijke evolutie doorloopt een ontwikkeling die begint bij het uiten van negativiteit en vervolgens leidt naar het inhouden ervan, wat weer tot verdringing leidt. De daarop volgende stap is *je dit bewust te worden maar het toch niet te uiten.* Je kunt je heel goed bewust zijn van negatieve bijverschijnselen zonder die te uiten. Alleen dan is het mogelijk om de energie, de gevoelens en de creatieve kracht in die negatieve houding om te buigen tot een positieve houding.

Op de schaal die ik hier ruwweg aangeef, kun je zien waar de mensheid als geheel zich bevindt, vergeleken met mensen zoals jullie, die in de minderheid zijn. Jullie die in dit werk zitten, komen minstens tot op zekere hoogte tot een besef van de negatieve gevoelens, de negatieve intenties, het inhouden, het niet willen geven en wel alles willen krijgen wat je maar kunt. De ontdekking van dat wantrouwen en die hebzucht is een geweldige stap voor je. Maar het is ook maar één stap; er moeten er meer volgen. Die volgende stappen zijn al op tal van manieren aangegeven in de lezingen van de afgelopen jaren.

Laten we het nog eens opnieuw stellen om beter te zien waar je nu bent. De meeste van jullie beginnen jezelf maar net toe te staan je bewust te worden van die door en door negatieve gevoelens als haat, hebzucht, destructiviteit en echt negatieve bedoelingen. Hoe moediger en eerlijker je hierin bent - ik heb je daar vanaf de allereerste lezing toe uitgenodigd – hoe vrijer je wordt. Maar die bevrijding vereist dat je ook de volgende stappen zet, soms de een na de ander, soms afwisselend en soms elkaar overlappend. Als die negativiteiten boven komen, houd je jezelf toch nog vaak blind voor de werkelijkheid. Door die bestaande negativiteiten blijf je de werkelijkheid misvormd zien. Misschien weet je dan wel dat er negativiteit is, maar je moet er echt voor vechten met jezelf om ten volle te kunnen zien hoe diep het gaat en waarom het er is. Je moet heel wat weerstand overwinnen om tot jezelf te laten doordringen hoezeer je jezelf en anderen schade berokkent en in hoeverre het irrationeel is, buiten alle werkelijkheid staat. Want je bent nog altijd geneigd het weg te redeneren met wat voor redenen dan ook. Als je de schuld niet kunt geven aan huidige omstandigheden, zoek je het in het verleden. Maar wat voor redenatie je ook toepast, het is een geweldig gevecht om zelf de volledige verantwoordelijkheid voor je negativiteit op je te nemen en zelf de gevolgen van je negativiteit onder ogen te zien, de gevolgen van de

pijn die je jezelf en anderen toebrengt.

Je doet dit zelfs al met je gedachten en intenties ook als het niet eens tot daden komt. Ik heb daar in eerdere lezingen al uitgebreid over gesproken. Hier wil ik alleen nog zeggen dat als de negatieve opzet en de gevoelens van haat, woede, hebzucht en wantrouwen bovenkomen, de volgende stap dan is dat je met het meer ontwikkelde deel van je intelligentie probeert te begrijpen waarom dit niet goed is. En omdat je te goeder trouw op zoek bent naar de waarheid, zul je dit ook begrijpen en zul je de valse werkelijkheid zien die je geschapen hebt om je negatieve gevoelens en intenties weg te verklaren. Daar tegenover staat de echte werkelijkheid zoals die kan zijn als je ervoor kiest de vele alternatieven te gebruiken.

Als je een idee krijgt van deze twee werkelijkheden, of liever: van deze twee manieren om naar het leven te kijken, dan komt het binnen je bereik om de overgang naar de volgende stap te maken, en die is je beslissing om je al dan niet te openen voor het leven en jezelf te geven. Als je de valse werkelijkheid gaat doorzien die je hebt gecreëerd, tegengesteld aan de werkelijkheid zoals die echt is, ga je ook begrijpen (en velen van jullie kunnen dit nu misschien) dat wát voor uiterlijke zaken dan ook de oorzaak van je ongenoegen en je onvoldaanheid mogen lijken, het in feite je eigen negatieve gevoelens en intenties zijn die je in die situatie brengen. En als je de belachelijke dingen ziet die in het proces van dit padwerk in je naar boven komen, zul je misschien bemerken dat je wilt haten, niets wilt geven, dat je wilt wantrouwen en jezelf helemaal niet wilt blootgeven - en dat je de wereld de schuld wilt geven voor je ellende. Daar ongeveer zitten de meeste van jullie nu.

De volgende stap in je groei is misschien dat je jezelf toestaat om te zien hoe jij de wereld verantwoordelijk stelt voor je ellende zonder die ellende in verband te brengen met een of andere specifieke houding in jou. Want je bent nu op het punt waar je kunt toegeven dat je niets van jezelf wenst te geven en toch verwacht dat jou alles wordt gegeven. Maar je kunt nog steeds het verband niet leggen tussen de ellende die je ervaart, de onvoldaanheid en de frustraties, het gevoel dat het leven voorbijgaat zonder je vervulling te brengen en de negatieve houdingen waarvan je al weet dat ze in je bestaan. Dat is de stap die gezet moet worden. Soms, als deze stap te snel wordt genomen, mis je het volledige bewustzijn, de volledige omvang, de volledige intensiteit van je meest negatieve zelf, de meest destructieve stukken in je. Het

moment voor deze volgende stap zal dus verschillen. Je moet dit heel secuur in jezelf voelen. Van de andere kant moet je er ook voor oppassen dat je deze waarheid niet misbruikt. Je kunt eenvoudigweg in je negativiteit blijven zitten met weer een andere smoes: dat de tijd belangrijk is en dat je niets moet overhaasten. Voor deze subtiliteiten zijn geen regels. Je moet al je aandacht richten op de uiterst zuiver afgestemde luistermechanismen om je verborgen motivatie te vinden voor wat je ook maar doet. Je goede wil en je oprechtheid zijn natuurlijk bepalend. Als je hiermee aan de slag gaat, zul je jezelf zien zoals je bent en niet zoals je wilt lijken.

De volgende stap (en die kan best andere stappen overlappen en misschien ben je al afwisselend aan deze verschillende stappen bezig) is je ware intentie om in vertrouwen te geven en te weten dat geven ontvangen is. Alleen als je ontvangt, kun je geven, en alleen als je geeft, kun je ontvangen. Hoe kun je ooit uit de vicieuze cirkel komen en uit de dwangbuis die je gevangen houdt tussen je onvervulde behoeften en je kwaadaardig jezelf terugtrekken? Door nog meer schuld op anderen te schuiven? Beslist niet! Pas als je besluit dat het universum het risico waard is om te geven, pas dan kom je erachter dat jij en het universum één zijn. Als je aan het universum geeft, geef je aan jezelf. En als je terughoudt, kun je ook onmogelijk van het leven krijgen. Want het leven kan zich alleen maar laten zien in de mate waarin jij jezelf eraan geeft.

Dit zijn de stappen die gezet moeten worden. Je kunt heel gemakkelijk jezelf verliezen in je goede voornemens om te geven, om lief te hebben, om edelmoedig te zijn en open. Als je bij dit voornemen de negatieve intentie over het hoofd ziet, waar de storm van destructiviteit en gemeenheid nog woedt, splits je je bewustzijn af van dat deel. Het is net zo gemakkelijk om jezelf te verliezen als je deze immense energetische krachtbron in je hebt geopend en erin blijft, erin zwelgt omdat je nu een nieuwe energie hebt gevonden die je verloor toen je het bestaan van het kwaad ontkende. Als je dit kwaad herontdekt, herontdek je ook een nooit vermoede energie in jezelf. Je zult jezelf die energie op een manier moeten laten uiten die geen schadelijke gevolgen heeft. Terwijl je dat doet, moet je ook nog oppassen dat je jezelf niet in deze stap verliest door je er al te zeer aan over te geven, waardoor je de volgende stappen vergeet. Die zijn: de onwerkelijkheid zien die altijd verbonden is met het kwaad en je positieve voornemen zien. Dat voornemen vereist enig geloof in het universum en in je

meest innerlijke wezen en vereist ook een waar verlangen om deze weldadige kracht te accepteren en in beweging te zetten. Je wantrouwt jezelf zoals je nu bent, omdat je het goddelijk bewustzijn geen moment de kans geeft zich door jou te manifesteren. Jullie moeten allemaal nog leren dat de goddelijke kracht zich door jou kán manifesteren en zich door jou ook moét manifesteren wil je in harmonie komen met het universum. Maar die goddelijke kracht en harmonie kunnen zich niet kenbaar aan je maken, kunnen jou niets geven zolang jij je er niet voor openstelt. In grote trekken is dit Het Pad, gezien vanuit een andere kant. Tot zover voor jullie als individuen.

Voor wat betreft jullie als collectief wil ik dit zeggen: een groep als deze is veel belangrijker en van veel meer betekenis voor de hele evolutie van deze eeuw dan wie van jullie ook maar zou kunnen beseffen. Zoals ik steeds weer heb gezegd, vormt zo'n groep een kern. Maar dit zijn alleen maar woorden. Schepping groeit vanuit de allerkleinste kern, vanuit een petieterig centrum, spreidt zich uit en vormt een groter centrum, steeds groter, zoals de ene cel uit de andere groeit. Groei gebeurt altijd vanuit een innerlijk centrum naar buiten. En nooit zoals de vervormde persoonlijkheid, de onvolwassen persoonlijkheid verwacht dat het van buiten af gegeven wordt, dat het wordt toegevoegd. Groei kan niet van buitenaf komen, het kan zich alleen van binnenuit ontvouwen. *Want in je is al alles wat het universum bevat.* Iedere mogelijkheid zit al in je. Als je deze gedachte kunt vasthouden, kun je gaan geloven aan de mogelijkheid om jezelf te veranderen. Anders kun je nooit geloven dat je de macht hebt om te veranderen. Het kleinste innerlijke centrum, dat nu nog verdoezeld is, wordt iets dat je ervaart als een realiteit. Wijsheid zal je leiden, via je bewuste geest. Energie, gevoelens van liefde, licht en hoop - dat zal je werkelijkheid zijn. Een werkelijkheid die er al is in je meest innerlijke centrum.

Als nu een voldoende aantal individuen bij elkaar komt met als gemeenschappelijk doel je innerlijk centrum van goddelijke werkelijkheid zichtbaar te maken in je leven, is daarmee een centrum geschapen. Hoewel het in aantal uitzonderlijk klein mag zijn vergeleken bij het aantal individuen dat deze aarde bewoont, is het beslist niet onbetekenend in bewustzijn en energie. Door dit gezamenlijke doel om oprecht en eerlijk te zijn en jezelf te zuiveren, met de intentie om in steeds meer individuen het goddelijke centrum boven te laten komen, is er een centrum van energie en bewustzijn gecreëerd.

Ik wil hieraan toevoegen dat voor een aantal zielen het leven op aarde een taak is die zij weloverwogen hebben ondernomen. Tot die taak behoort altijd als basis een persoonlijk zuiveringsproces. Want als er geen persoonlijke zuivering plaatsvindt, kan ook nooit een taak van enige waarde worden volbracht. Dit betekent natuurlijk niet dat je volmaakt zou moeten zijn. Het betekent dat je met eerbied en totaal verbonden je innerlijke land ingaat tot je de kern vindt. En als steeds meer mensen dit ondernemen, creëren zij een groter centrum dat, gezien vanuit spirituele energie, een innerlijke macht vormt.

Heel zelden doe ik voorspellingen, maar als ik me daarin begeef, heeft dat een bedoeling. Wanneer ik dit in het verleden gedaan heb, zijn ze altijd uitgekomen. Nu zeg ik jullie, vrienden die bij dit werk betrokken zijn, dat de inzet in de spirituele sfeer uiterst belangrijk is. Als je bouwt en werkt in een gemeenschap die in deze oprechtheid leeft, waarheidlievend, in deze intimiteit van 'jezelf laten zien zoals je bent en niet zoals je wilt lijken' moet dat wel grotere spirituele krachtcentrales creëren. Het is zo zeldzaam in deze wereld dat het kracht zal aantrekken in de spirituele zin, niet in de wereldse zin. Deze kracht zal zijn effect hebben. Er komt een dag waarop je de nodige lessen zult hebben geleerd van de problemen en wrijvingen die onvermijdelijk zijn in het begin van zo'n onderneming. Door die obstructies eerlijk en open aan te pakken en jezelf daarbij bloot te geven volgens de principes van dit pad, zoals je geleerd hebt en in praktijk hebt proberen te brengen, zul je een voorbeeld zijn voor *de leiders van deze wereld.* Dat gaat komen, misschien pas over jaren, maar de meeste van jullie zullen dit hier op deze aarde nog zien gebeuren. Stukje bij beetje zullen politici en andere invloedrijke mensen in deze cirkel worden getrokken. Eerst misschien als plek waar zij aan zichzelf kunnen werken, maar op die manier brengen zij een nieuwe benadering in de wereld. Het is een taak die voorbeelden stelt. Je zult er langzaam aan moeten bouwen en de negativiteiten moeten overstijgen in jullie individuele zelven, en dus in de kleinere kernen. Niet eens werkelijk overstijgen, maar ze erkennen voor wat ze zijn. Daaruit komt een zuiverheid voort die nooit kan bestaan in een groep die zijn kwaad verbergt en doet alsof die er niet is. Dat is een voorbeeld stellen. Om die reden moet de groei wel traag zijn en soms zwaar. Het is aan jou om de obstakels op te ruimen. Het is ook aan jou om je te realiseren dat ieder obstakel een aspect in jezelf vertegenwoordigt dat voor jou een les wordt. En ieder van jullie kan het herkennen als een reflectie van iets in jezelf.

Herken al die negativiteiten, vrienden, maar zorg dat je daarbij niet je vele vermogens over het hoofd ziet die altijd klaar liggen en wachten op realisatie. En op waarheid en schoonheid, op liefde en overvloed, op geven, op vertrouwen en op de geest van de goddelijke schepping die in ieder van jullie is. Zoek het en je zult het vinden, ieder van jullie. Zelfs als je denkt dat je leeg bent nu, en velen van jullie geloven dat, zoek dan je volheid in je goede wil, als een gevolg van je pogen om open te zijn. Als je dit doet, zul je misschien op een ander niveau horen zeggen: 'Nee, ik wil het vasthouden, ik wil niets geven'. Maar als je de twee niveaus bij elkaar brengt en elkaar laat confronteren, komt er een nog weer dieper niveau boven, van waaruit een heel mooi, volledig geven ontstaat, zonder een spoor van onrust of twijfel. Je moet wachten en dit niveau willen. Als je voor je haat uitkomt, kom je ook uit voor je liefde, want die is er ook. Als je voor je vasthouden uitkomt, kom je ook uit voor je geven, want dat is er ook. Als je voor je liegen uitkomt, ben je alleen daardoor al in waarheid. Zelfs als je je haat uit, is er, omdat je dit doet, tot op zekere hoogte al liefde. Zeker als je het niet wegredeneert en ‘rechtvaardigt’, maar het noemt wat het is. Maar je kunt je liefde en je geven ook direct uiten, want het wacht in je om bevrijd te worden. Dat is mijn boodschap voor jullie.

Nu wil ik graag overgaan tot een meditatie waarin jullie allemaal mee kunnen gaan en die je voor jezelf kunt gebruiken. Wees stil, zeg ik weer, en weet dat diep in je de kern van God is die tot je wil spreken. En je ondersteunt dat met woorden als:

> “Laat los, laat dat hoofd los met zijn voorgebakken ideeën en zijn ingebakken negativiteit. Laat de gewoonte los en laat God. Laat nieuwe ideeën binnen, nieuwe gevoelens. (Niet per se nieuw, maar nieuw voor je bewuste geest. Van binnenuit zul je het voelen komen) Wees stil en weet dat ik God ben. In mij kan God zich laten zien, die kracht heb ik in me. Ik geef me over aan zijn wil, zijn waarheid, zijn schoonheid. Ik wil dat de liefde en het vertrouwen in God mij leiden. Het beste van mijn bewuste leven wil ik geven aan waarheid en liefde en zuiverheid van de ontplooiing van mijn innerlijk zelf. Ik schrik er niet voor terug om mijn zelfbeeld, mijn ijdelheid, mijn trots te vernietigen. Want de waarheid en de schoonheid en de liefde van de opperste geest in mij zijn belangrijker dan mijn kleine ijdelheid en mijn kleine eigenzinnigheid. Ik wijd mijn leven aan de geest van het universum.”

Elk antwoord dat je nodig hebt is er als je luistert naar de universele geest die in jou woont. Als je die geest vertrouwt, zal de oplossing voor al je problemen zich ontvouwen. Zoek ernaar en je zult de waarheid kennen. Zoek er oprecht naar en de liefde van het universum zal zich steeds grootser ontplooien. En omdat jullie samen zijn in deze waarheid van je eigen pad, zal een prachtige kracht en schoonheid jullie in deze gezamenlijke onderneming verenigen en het kleine lelijks wegvagen, het kleine vasthouden en al de dingen die een schaduw zijn waardoor de zon niet kan doordringen.

Jullie zijn waarlijk gezegend. De liefde van God gaat uit naar jullie allemaal. Laat je hart dit voelen. Wees gezegend."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1972.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel:'The Roscoe Lecture'.
Vertaling door Ernst Winkler in 1994.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2008*